

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/10/2021
Identifikačné číslo spisu:	1517215165
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Holíč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:1517215165.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej, a sudcov JUDr. Mariána Sluka, PhD. a JUDr. Martina Holíča, v spore žalobkyne B. D., bývajúcej v P. D. XX, zastúpenej spoločnosťou JÁNSKÝ & PARTNERS s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom v Nitre, Štúrova 13, v mene ktorej koná JUDr. Martin Jánský, advokát a konateľ, proti žalovanej I., so sídlom F. T. D. M. W., Y. M. XX, Q.-Ď. Y. I. XXX XX, C. H., zapísaná v Obchodnom registri Obchodného súdu v D. pod číslom XXX XXX XXX, na území Slovenskej republiky konajúca prostredníctvom organizačnej zložky I. X., pobočka zahraničnej banky, so sídlom v W., B. J. XX/XXXX, IČO: XX XXX XXX, zastúpenej spoločnosťou URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého 17, v mene ktorej koná JUDr. Juraj Remšík, LL.M., advokát a konateľ, o určenie, že registrované záložné právo na osobnom motorovom vozidle neviazne, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 57Csp/40/2017, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. októbra 2019 sp. zn. 5Co/229/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 14. marca 2019, č. k. 57Csp/40/2017-115 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej (po pripustení zmeny) určenia, že na osobnom motorovom vozidle bližšie špecifikovanom v žalobe, záložné právo registrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv pod č. NCRzp XXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, XX:XX:XX, v prospech veriteľa W. W. P. X.. Y., pobočka zahraničnej banky, IČO: XX XXX XXX, B. XX, XXX XX W., W. Q., Slovenská republika, resp. pod č. NCRzp XXXXX/XXXX zo dňa 0X.XX.XXXX, XX:XX:XX v prospech veriteľa, I. X., v Slovenskej republike podnikajúcej prostredníctvom I. X., pobočka zahraničnej banky, IČO: XX XXX XXX, B. J. XX/XXXX, XXX XX W. - F., W. Q., neviazne. Náhradu trov konania priznal žalovanej v plnej výške.

1.1. Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa je vlastníčkou a držiteľkou v žalobe označeného osobného motorového vozidla, ktoré nadobudla kúpou dňa 10.09.2015. Dôvodnosť svojej žaloby

vyvodzovala z toho, že v čase kúpy nemala akúkoľvek vedomosť, že na vozidle viazne právo tretej osoby, t.j. záložné právo v prospech veriteľa, W. W. P. X.. Y., pobočka zahraničnej banky, B. XX, XXX XX W., Slovenská republika, IČO: XX XXX XXX, na základe registrácie v Notárskom centrálnom registri záložných práv číslo XXXXX/XXXX z XX.XX.XXXX, pričom v roku 2016 sa zahraničná osoba spoločnosť W. I., X.. Y., so sídlom Y. XX T. U. XX, D., časť X.-E.-Q., F., akciová spoločnosť, zapísaná v obchodnom registri v D., číslo zápisu XXXXXXXXXX, pričom obchodné meno organizačnej zložky bolo W. I., X.. Y., pobočka zahraničnej banky. W. I., X.. Y., so sídlom Y. XX T. U. XX, D., zlúčila so spoločnosťou I., Akciová spoločnosť s predstavenstvom a dozornou radou, F. T. D. M. W., Y. M. XX, Q.-Ď. Y. I. XXX XX, C. H., ktorá prevádzkuje svoju činnosť v Slovenskej republike prostredníctvom organizačnej zložky I. X., pobočka zahraničnej banky. Podľa žalobkyne spoločnosť W. W. P. X.. Y., pobočka zahraničnej banky nemá právnu subjektivitu a preto nemohlo vzniknúť ani záložné právo a následne prejsť na žalovanú ako právneho nástupcu.

1.2. Z vykonaného dokazovania mal súd Zmluvou o zriadení záložného práva preukázané, že záložným veriteľom je označená právnická osoba W. W. P. X.. Y., pobočka zahraničnej banky, IČO: XX XXX XXX, B. XX, XXX XX W., oprávnená konať za záložného veriteľa. Podľa výpisov Obchodného registra v čase kúpy predmetného motorového vozidla žalobkyňou bol záloh riadne registrovaný vo verejnom registri (NCRzp) a ako záložný veriteľ bol uvedený subjekt s plnou právnou subjektivitou, t.j. právnická osoba riadne zapísaná v obchodnom registri, spôsobilá nadobúdať práva a povinnosti, s uvedením obchodného mena, sídla a identifikačného čísla, označená v súlade s § 73d ods. 1 písm. f/ zákona č. 323/1992 Z.z. Okrem toho žalobkyňa pri požadovanom určení nepreukázala dobromyseľnosť, ktorú vyžaduje ustanovenie § 151h ods. 3 veta tretia Občianskeho zákonníka, nakoľko existenciu záložného práva si overila v NCRzp až po kúpe motorového vozidla, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2, § 262 CSP.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 29. októbra 2019 sp. zn. 5Co/229/2019 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie dospel k vecne správne záveru o nedôvodnosti žaloby a potrebe jej zamietnutia. Odvolanie žalobkyne odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné. Výslovil, že pre vznik záložného práva sa vyžaduje jeho registrácia v NCRzp (§ 151e ods. 1 Občianskeho zákonníka), pričom tento register má len informatívnu povahu (§ 73d ods. 3 zákona č. 323/1992 Z.z.), neplatí zásada uvedená v § 73d ods. 3 zákona, „Údaje zapísané v notárskych centrálnych registroch sú účinné voči každému odo dňa, ku ktorému sa zápis vykonal. Proti tomu, kto koná v dôvere v zápis do notárskeho centrálneho registra, nemôže ten, koho sa zápis týka, namietat, že zápis nezodpovedá skutočnosti.“ V spore bolo preukázané, že v čase kúpy predmetného motorového vozidla žalobkyňou bolo záložné právo k tomuto zálohu riadne registrované vo verejnom registri (NCRzp) založenom na princípe publicity, preto nemožno žalobkyňu považovať za dobromyseľnú, pri vynaložení náležitej starostlivosti mohla zistiť z NCRzp, že na ňom vecné právo viazne (čím by preukázala opak, § 151h ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka). Súd vyslovil i správny záver, že záložné právo bolo riadne a platne zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva a následne platne vzniklo jeho registráciou v NCRzp. Pokiaľ žalobkyňa namietala nesprávne označenie osoby záložného veriteľa v registri, odvolací súd sa stotožnil s názorom žalovanej, že pokiaľ bola dňa 07.11.2017 vykonaná zmena záložného práva v NCRzp, kedy bolo označenie záložného veriteľa zosúladené so Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 11.07.2015, je pre súd rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku, a teda v tom čase bol v registri záložných práv označený záložný veriteľ v súlade so Zmluvou o zriadení záložného práva. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa v časti, týkajúcej sa záložného práva registrovaného v Notárskom centrálnom registri záložných práv pod č. NCRzp XXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, XX:XX:XX v prospech veriteľa, W. W. P. X.. Y., pobočka zahraničnej banky, nepreukázala na požadovanom určení naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písm. c/ CSP, keď ani v prípade vyhovieť žalobe v tejto časti by sa jej právne postavenie vo vzťahu k záložnému právu nijako nezmenilo. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 CSP.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolaťka“). Navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z § 420 písm. f) CSP a zároveň z § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

Tvrdila, že rozhodnutie odvolacieho súdu je zmätočné, nespĺňa požiadavky riadneho odôvodnenia, v dôsledku čoho bolo porušené jej právo na spravodlivý súdny proces. V ďalšom namietala nesprávne posúdenie veci v nasledovných právnych otázkach : 1. « je organizačná zložka zahraničnej osoby spôsobilá byť nositeľom záložného práva k hnuťnej veci? » V tejto súvislosti uviedla, že v prípade, ak k právnomu titulu vzniku záložného práva, záložnej zmluve (titulus) uzatvorenej na strane záložného veriteľa zahraničnou právnickou osobou, podnikajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom svojej organizačnej zložky nepristúpi ako ďalšia právna skutočnosť riadna registrácia záložného práva (modus acquirendi), ktorá vyústi do zápisu zahraničnej osoby do notárskeho centrálného registra záložných práv ako záložného veriteľa, záložné právo takou vadnou (chybnou) registráciou nevznikne. 2. « vznikne v prospech zahraničnej osoby ako záložného veriteľa zmluvne zriadené záložné právo k hnuťnej veci vyžadujúce registráciu v osobitnom registri podľa ustanovenia § 151e ods. 1 Občianskeho zákonníka, registráciou tohto záložného práva v prospech organizačnej zložky tejto zahraničnej osoby? » V prípade, ak záložné právo nevznikne (z dôvodu absencie právnej subjektivity organizačnej zložky, ako osoby záložného veriteľa zapísanej v notárskom centrálnom registri záložných práv), zmenou zapísaných údajov v notárskom centrálnom registri záložných práv nie je možné pôvodnú imperfektnú (vadnú registráciu) konvalidovať. 3. « je možno aplikovať ustanovenie § 73g ods. 1 Notárskeho poriadku na záložné právo, ktoré platne nevzniklo? » Zároveň navrhla odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

4. Žalovaná vo vyjadrení žiadala dovolanie zamietnuť ako nedôvodné a uplatnila si náhradu trov konania.

5. Najvyšší súd SR ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, preto nevyhovelo ani návrhu žalobkyne na odklad právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (§ 444 ods. 1 CSP).

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. V prvom rade dovolateľka vyvodzovala prípustnosť dovolania z § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

9. Dovolateľka namietala v tejto súvislosti nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Dovolací súd uvádza, že podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď

právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplyvajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (I. ÚS 243/07). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08).

10. Je nevyhnutné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

11. Dovolací súd pripomína, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a prípustnosť dovolania. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá spôsobuje odňatie spravodlivosti. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). Dovolací súd nezistil, že by v danej veci išlo o takýto prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 393 ods. 2 CSP, ktorým by došlo k porušeniu práva dovolateľky na spravodlivý proces.

12. Dovolací súd konštatuje, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje náležité vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky. Podľa názoru dovolacieho súdu sa odvolací súd rozsiahlym spôsobom vysporiadal s odvolacími námietkami uvedenými v podanom odvolaní a odôvodnenie jeho rozhodnutia má náležitosti v zmysle § 393 CSP. Odvolací súd podal odpoveď na všetky podstatné otázky týkajúce sa skutkového a právneho posúdenia veci, pričom jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ako posúdil žalobkyňou uplatnený nárok. Odvolateľka uplatnila odvolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). K námietke nesprávneho záveru súdu prvej inštancie o danosti právnej subjektivity organizačnej zložky zahraničnej právnickej osoby sa odvolací súd podrobne vyjadril v bode 17. odôvodnenia, keď skonštatoval, že organizačná zložka zahraničnej osoby nemá právnu subjektivitu, v tomto smere nesprávny záver súdu prvej inštancie nemal vplyv na správnosť napadnutého rozhodnutia vo veci samej. K ďalšej namietanej právnej otázke vzniku a registrácie záložného práva sa odvolací súd podrobne a vyčerpávajúco vyjadril v bodoch 18. až 21. odôvodnenia, v ktorom interpretoval relevantné ustanovenie § 151e ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa pre vznik záložného práva vyžaduje jeho registrácia v Notárskom centrálnom registri záložných práv. Následne sa dôsledne zaoberal otázkou tejto registrácie, s poukazom aj na príslušné ustanovenia zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti. Odvolací súd riadne odôvodnil svoj právny záver, podľa ktorého v danej veci bolo rozhodujúce to, že v čase kúpy predmetného vozidla žalobkyňou bolo k tomuto vozidlu záložné právo riadne registrované, záložné práva bolo riadne a platne zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 11.07.2015 a následne aj vzniklo registráciou v Notárskom centrálnom registri záložných práv, pričom nesprávne označenie osoby záložného veriteľa v registri nemalo vplyv na platnosť registrácie a v čase rozhodovania súdu bolo označenie záložného veriteľa zosúladené so Zmluvou o zriadení záložného práva.

13. Pokiaľ dovolateľka namietala nedostatočne odôvodnený záver odvolacieho súdu o nedostatku naliehavého právneho záujmu podľa § 137 písm. c) CSP, tento odvolací súd konštatoval len v časti týkajúcej sa záložného práva registrovaného v Notárskom centrálnom registri záložných práv pod č. NCRzp XXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, XX:XX:XX v prospech veriteľa, W. W. P. X., Y., pobočka zahraničnej banky, IČO: XX XXX XXX, B. XX, XXX XX W., W. Q., Slovenská republika, pričom tento svoj záver dostatočne jasne odôvodnil tým, že ani v prípade vyhovenia žalobe v tejto časti by sa právne postavenie žalobkyne vo vzťahu k záložnému právu, zriadeného Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 11.07.2015, nijako nezmenilo. Odvolací súd pritom riadne vecne preskúmal dôvodnosť určovacej žaloby v časti týkajúcej sa záložného práva registrovaného v Notárskom centrálnom registri záložných práv pod č. NCRzp XXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, XX:XX:XX v prospech veriteľa, I. X., v Slovenskej republike podnikajúcej prostredníctvom I. X., pobočka zahraničnej banky, IČO: XX XXX XXX, B. J. XX/XXXX, XXX XX W. - F., W. Q..

14. Vzhľadom na uvedené dovolací súd vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP nezistil, dovolanie v tejto časti odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako neprípustné.

15. Následne dovolací súd pristúpil k posúdeniu dovolania aj z hľadiska ďalšieho uplatneného dovolacieho dôvodu - nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom, ktorého prípustnosť dovolateľka vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

16. Na to, aby dovolací súd mohol pristúpiť k meritórnemu dovolaciemu prieskumu rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP.

17. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

18. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolací súd v súlade s vyššie uvedeným skúmal, či žalobkyňa vymedzila takú právnu otázku, na vyriešení ktorej spočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej viedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), či vysvetlila jej podstatu a uviedla súvisiace právne úvahy spolu s dôvodmi, pre ktoré zvolila práve riešenie, na ktorom založila svoje rozhodnutie a dovolací súd zároveň ešte túto právnu otázku neriešil.

19. Právny záver odvolacieho súdu, pre ktorý bolo potrebné zamietnuť žalobu, spočíva v tom, že žalobkyňa nebola pri kúpe predmetného motorového vozidla, na ktoré sa viaže záložné právo dobromyseľná, čím by preukázala opak podľa § 151h ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Záložné právo bolo riadne a platne zriadené (záložnou zmluvou) a registráciou v NCRzp vzniklo (§ 151e ods. 1 Občianskeho zákonníka). Rozhodujúci bol stav v čase vyhlásenia rozsudku, a v NCRzp bol v tom čase označený záložný veriteľ (na základe vykonanej zmeny v NCRzp z 07.11.2017), v súlade so Zmluvou o zriadení záložného práva.

20. Pokiaľ teda žalobkyňa namietala nesprávne právne posúdenie právnej otázky « je organizačná zložka zahraničnej osoby spôsobilá byť nositeľom záložného práva k hnutelnej veci? », odvolací súd nevyslovil právny názor, že organizačná zložka zahraničnej osoby je spôsobilá byť nositeľom záložného práva k hnutelnej veci, a teda ani jeho rozhodnutie nespočívalo na posúdení tejto otázky (pričom k otázke právnej subjektivity organizačnej zložky sa vyjadril v bode 17. odôvodnenia v súlade s názorom žalobkyne).

21. Odvolací súd neriešil ako zásadnú právnu otázku « vznikne v prospech zahraničnej osoby ako

záložného veriteľa zmluvne zriadené záložné právo k hnutel'nej veci vyžadujúce registráciu v osobitnom registri podľa ustanovenia § 151e ods. 1 Občianskeho zákonníka, registráciou tohto záložného práva v prospech organizačnej zložky tejto zahraničnej osoby? . Odvolací súd považoval záložné právo za riadne a platne zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 11.07.2015, ktoré následne v súlade s ustanovením § 151e ods. 1 Občianskeho zákonníka registráciou v Notárskom centrálnom registri záložných práv aj vzniklo. Rozhodujúcim právnym záverom, na ktorom spočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu bolo to, že nesprávne označenie osoby záložného veriteľa v registri záložných práv (§ 73d ods. 1 písm. f) zákona č. 323/1992 Zb. v znení neskorších predpisov) v prípade záložného práva registrovaného v Notárskom centrálnom registri záložných práv pod č. NCRzp XXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX nemalo vplyv na vznik záložného práva, keď následne dňa 07.11.2017 bola vykonaná zmena záložného práva v NCRzp, kedy bolo označenie záložného veriteľa zosúladené so Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 11.07.2015 ako aj s aktuálnym stavom, pričom pre súd pri rozhodovaní bol v zmysle § 217 ods. 1 CSP rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku. Vzhľadom na skutočnosť, že v tom čase bol v registri záložných práv označený záložný veriteľ v súlade so Zmluvou o zriadení záložného práva, súd nemal inú možnosť než žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že nesprávne označenie záložného veriteľa v registri nemalo vplyv na existenciu záložného práva.

22. Súd nevyslovil ani právny názor, týkajúci sa ďalšej právnej otázky uvádzanej dovolateľkou « je možno aplikovať ustanovenie § 73g ods. 1 Notárskeho poriadku na záložné právo, ktoré platne nevzniklo? ». Ako bolo uvedené vyššie, odvolací súd nevychádzal zo záveru, že záložné právo v danom prípade nevzniklo v dôsledku toho, že ako záložný veriteľ bola zapísaná organizačná zložka zahraničnej osoby. Podstatným dôvodom pre zamietnutie žaloby bol právny záver odvolacieho súdu vychádzajúci z toho, že dňa 07.11.2017 bola vykonaná zmena záložného práva v NCRzp, kedy bolo označenie záložného veriteľa zosúladené so Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 11.07.2015 ako aj s aktuálnym stavom vzhľadom na prechod práv a povinností na právneho nástupcu pôvodného záložného veriteľa, teda žalovaného, v registri záložných práv je označený záložný veriteľ v súlade so Zmluvou o zriadení záložného práva. Odvolací súd teda považoval za rozhodujúce pre posúdenie existencie záložného práva z hľadiska jeho registrácie v registri záložných práv to, že v čase jeho rozhodovania bolo označenie záložného veriteľa v registri záložných práv v súlade so Zmluvou o zriadení záložného práva.

23. Dovolací súd preto uzatvára, že žalobkyňou uvádzaná dovolacia argumentácia nepredstavuje vymedzenie podstatnej právnej otázky tak, ako to predpokladá § 421 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 432 ods. 2 CSP.

24. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dovolanie v časti namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom odmietol podľa § 447 písm. f) CSP.

25. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že v súlade so zásadou úspechu (§ 255 ods. 1 CSP) žalovanej priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím (§ 262 ods. 2 CSP).

26. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.